

Використання інвестиційно-фінансових рейтингів у відтворувальній синхронізації факторів забезпечення сталого розвитку

С. В. Похилько^і

Ефективне інвестиційне рішення визначається ступенем поінформованості суб'єкта, інформаційно-індикативна складова інвестиційного процесу є найбільш вагомим аргументом узагальнення та подання інформації щодо інвестування в аспекті відповідності принципам сталого розвитку. Тому формування індикативної «оболонки», що характеризує динаміку інвестиційних процесів країни, регіону чи окремого суб'єкта є необхідною умовою реалізації політики ефективного відтворення. У статті розглянуто особливості формування системи еколого-інвестиційних рейтингів як складової фінансово-інвестиційних механізмів з урахуванням синхронізованості відтворувальних процесів. Система рейтингового оцінювання є універсальною та найбільш адаптованою до умов сучасного ринкового конкурентного середовища. Інвестиційна політика регіонального відтворення, сформована на основі рейтингових оцінок, дозволить активізувати саморегулювальні фактори регіонального розвитку та водночас реалізувати функцію політики регулювання.

Ключові слова: еколого-інвестиційний рейтинг, синхронізація відтворення, система рейтингового оцінювання, індикативна складова.

УДК 330.322:16

JEL коди: G24, Q56

Вступ. Формування інформаційної «оболонки», що характеризує динаміку інвестиційних процесів країни, регіону чи окремого суб'єкта є необхідною умовою реалізації політики ефективного відтворення на всіх рівнях ієрархії управління. Інформаційно – є індикативна складова інвестиційного процесу є найбільш вагомим аргументом узагальнення та подання інформації щодо інвестування відповідно до принципів сталого розвитку та визначальним фактором прийняття ефективного рішення, враховуючи безперервність трансформації оцінювання результатів діяльності суб'єктів господарювання.

Постановка проблеми. Теоретичні, методологічні, методичні та прикладні аспекти дослідження інвестиційних процесів у забезпеченні сталого розвитку та формування системи рейтингового оцінювання подані у працях видатних вітчизняних та зарубіжних учених, зокрема, А. Аверіна [2], О. Бистрова [4], С. Бабенкової [3], В. Геєця [1], К. Гофмана, Т. Галушкіної, М. Калінчікова [5], А. Кармінського [9, 8] та ін.

Проте подальшого розроблення потребують питання формування системи рейтингового оцінювання інвестиційних процесів, що створюють тенденції синхронізованого відтворення та є актуальним практичним завданням, розв'язання якого дозволить обґрунтувати інструменти оцінювання та управління природокористуванням.

Метою дослідження є удосконалення теоретико-методичних підходів до

^і Похилько Світлана Василівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів та кредиту Сумського державного університету.

формування системи рейтингового оцінювання інвестиційних процесів з урахуванням синхронізованості відтворювальних процесів.

Результати дослідження. Екологічна політика значною мірою впливає на фінансово-інвестиційну сферу, безперервно змінюються оцінки результатів функціонування сфери бізнесу чи окремого суб'єкта, з'являються додаткові фактори, що враховуються під час прийняття рішень. З огляду на те, що ефективне інвестиційне рішення визначається ступенем інформаційної обізнаності суб'єкта, інформаційно-індикативна складова інвестиційного процесу є найбільш вагомим аргументом узагальнення та подання інформації щодо інвестування в аспекті відповідності принципам сталого розвитку, які не лише декларуються, а й практично втілюються в управлінні всіма сферами фінансово-економічної діяльності. Тому формування індикативної «оболонки», що характеризує динаміку інвестиційних процесів країни, регіону чи окремого суб'єкта, є необхідною умовою реалізації політики ефективного відтворення на всіх рівнях ієрархії управління. Так, у рамках «Стратегії 2020» реалізація ініціативи Європейської комісії щодо створення «Інноваційної спільноти» потребувала сформувати комплекс індикаторів (25 індикаторів) для моніторингу інноваційних змін у сфері науки та полегшити доступ до фінансування інвестицій [1].

У межах запропонованого теоретико-методичного підходу до дослідження відтворювального процесу на регіональному рівні та оцінювання синхронізації відтворення природокористування як його визначальної характеристики ми пропонуємо в основу формування інвестиційно-фінансових механізмів відтворення покласти систему рейтингів. Ураховуючи, що екологічні цілі в управлінні є не лише наслідком регульовального впливу, а й проявом активізації саморегульовальних ринкових сил, вважаємо, що формування системи рейтингового оцінювання інвестиційних процесів, що формують тенденції синхронізованого відтворення, є сьогодні актуальним не лише науковим, а й практичним завданням, розв'язання якого дозволить обґрунтувати інструменти оцінки та управління природокористуванням.

Така пропозиція базується на тому факті, що система рейтингового оцінювання є універсальною та найбільш адаптованою до умов сучасного ринкового конкурентного середовища, а отже, використання її як вихідної передумови регулювання інвестиційних потоків природоохоронного спрямування у розрізі окремих регіонів буде сприйнято цим середовищем як явище, внутрішньо йому притаманне. Інвестиційна політика регіонального відтворення, сформована на основі рейтингових оцінок, дозволить активізувати саморегульовальні фактори регіонального розвитку та водночас реалізувати цільовизначальну функцію політики регулювання.

Сучасна фінансова система у своїй основі має кредитний рейтинг, що характеризує ступінь довіри до конкретного суб'єкта фінансових відносин. Загалом у фінансово-інвестиційній сфері рейтинги є інструментом, який широко використовується в оцінюванні діяльності суб'єктів фінансових відносин. Так, досить поширеними є кредитні рейтинги, рейтинги цінних паперів, інвестиційні рейтинги, рейтинги емітентів цінних паперів тощо. Поширена також рейтингова оцінка екологічних характеристик розвитку на глобальному, національному, регіональному та локальному рівнях.

Зупинимося на визначенні сутності рейтингу, його ролі та функцій в інвестиційному процесі.

Тлумачення поняття «рейтинг» є досить широким. У найбільш загальному визначенні рейтинг розуміють як комплексну оцінку стану суб'єкта, що дозволяє

віднести його до певного класу чи категорії і допомагає клієнту оцінити рівень ризику придбання чи отримання послуги [2, 3, 4, 5].

Деякі джерела визначають рейтинг як процес. Зокрема, у [6] рейтинг цінних паперів визначається як процес спостереження та вивчення цінних паперів та присвоєння їм відповідних оцінок, що засвідчують певну якість цінних паперів.

Відповідно до підходу рейтингової агенції Moody's Investors Service до оцінювання кредитного рейтингу останній визначається як висновок про здатність емітента повністю та у визначений термін здійснити виплати основної суми боргу та відсотків за цінними паперами, які приносять фіксований дохід [7].

Найбільш загальним та водночас змістовним, на нашу думку, є визначення рейтингу як характеристики суб'єкта, що дозволяє порівняно з аналогічними суб'єктами оцінити ймовірність отримання ним переваг у конкурентному середовищі або переваг, які спостерігалися у попередні періоди [8].

Зазначимо, що у зарубіжній практиці, крім рейтингів, використовуються також поняття «ренкінг» та «індекс». Ключовою відмінністю між цими поняттями є те, що сучасне середовище розуміє рейтинг не просто як механізм ранжування деякої сукупності суб'єктів, а як узагальнювальну оцінку стану окремого суб'єкта (кредитний рейтинг – оцінка кредитоспроможності тощо). У той час як ренкінг у розумінні зарубіжних аналітиків – це упорядковано сформований на основі певного показника перелік, список певних суб'єктів. Тобто за інформативністю та обсягом рейтинг є ширшим та більш змістовним порівняно з ренкінгом.

Індекси також тісно пов'язані з рейтингами, відмінність між ними визначається тим, що індекс як оцінний інструмент базується на непрямих параметрах діяльності суб'єкта, а рейтинг спирається на конфліктуючий параметр [8]. Мається на увазі, що визначення рейтингу має на меті узгодження поглядів потенційно конфліктних сторін (кредитор – позичальник). Проте індекси знаходять втілення у рейтингах в інтегральному, узагальнюваному оцінюванні стану окремого суб'єкта чи сфери діяльності.

Функціональною відмінністю рейтингу та індексу як інструментів прийняття рішень є те, що абсолютні значення індексів не мають самостійного змістовного значення, показовою є їх динаміка, що дозволяє робити висновок про стан розвитку суб'єкта, процесу, ринку, базуючись на аналізі його динаміки.

Головним призначенням рейтингу є забезпечення інформаційної прозорості та розподіл сил у будь-якій сфері залежно від ключових параметрів діяльності. У сучасному інвестиційному та фінансовому середовищі екологічний параметр поки що не можна вважати ключовим у розподілі сил та сфер впливу, проте рівень його впливу постійно зростає.

Традиційно в основу рейтингового оцінювання та ранжування суб'єктів покладені виявлення найбільш впливових факторів ризику, їх класифікація та кількісна оцінка впливу. Як зазначається у [8, 9], для сфери бізнесу агрегована структура ризиків є уніфікованою (традиційно виокремлюють суверенні, галузеві, регіональні, фінансові ризики тощо), маються на увазі зіставність шкали оцінювання та можливість порівняння окремих суб'єктів між собою.

У сучасній економіці рейтинги виконують важливу інформаційну функцію, проте використовуються лише як непряма оцінка. Як зазначає, зокрема, О. Кармінський, якщо використовувати рейтингову оцінку безпосередньо, напругу, то рейтинг як система оцінювання просто «завалиться» [8].

І все ж, незважаючи на непряму, додатково-інформаційну функцію рейтингів, у сучасному ринковому середовищі існує широкий їх перелік, і всі вони мають на меті надання інвестору узагальненої інформації щодо перспектив інвестування.

Ураховуючи необхідність охоплення оцінюванням усіх сфер, рівнів та напрямів, пропонуємо до сукупності інвестиційних рейтингів, орієнтованих на оцінювання синхронізації відтворення, додати:

1. Рейтинги регіонів – регіонального інвестиційного середовища за критеріями синхронності відтворювального процесу.
2. Рейтинги фінансово-кредитних установ.
3. Рейтинги природокористувачів.
4. Рейтинги окремих фінансових інструментів.

Зокрема, за рейтингом економічної свободи (за нашою класифікацією – рейтинг регіону) Україна серед країн Європи з 46,8 пунктами посідає 44-те місце (Молдова та Білорусь – 40-ве та 43-тє місця відповідно) згідно з результатами аналізу The Heritage Foundation [10], що пояснюється неврегульованими правовими нормами, військовим станом окремих регіонів, низьким рівнем інвестиційної свободи, високим ступенем інфляції.

Необхідність формування рейтингів регіонів впливає із можливості створення передумови для регулювання інвестиційних процесів у природокористуванні на регіональному рівні шляхом формування уніфікованої бази оцінювання суб'єктів (регіонів) за набором формальних та неформальних ознак, які характеризують синхронізованість відтворювального процесу в регіоні, орієнтованість інвестування на екологічні цілі. Наприклад, дуже важливим фактором є підтримання регіонального рейтингу (рейтингу економічної свободи) на достатньому рівні, що можливе за результатами дослідження [11] лише за умови відходження від «моделі залежної економіки» олігархічного типу, що притаманна саме економікам України та Молдови [11].

Для регіонів і територій (муніципалітетів) рейтинги є способом підтримання зв'язків з інвесторами, засобом зниження вартості фінансових ресурсів, що залучаються для реалізації програм розвитку територій. У [4] зазначається, що, зокрема, кредитні рейтинги регіонів і територій є ефективним засобом просування їх інвестиційних програм, оскільки наявність рейтингу, широке оприлюднення їх результатів є свідченням відкритості, а високі рейтинги – ще й політичної стабільності регіону. Результати досліджень російського рейтингового агентства «Експерт РА» засвідчують, що існує залежність між позицією в інвестиційному рейтингу та довірою населення до регіональної влади [4].

У дослідженнях вітчизняних авторів [12] своє підтвердження знаходить наше припущення про можливість рейтингування фінансових інструментів за фактором впливу на синхронізацію та асинхронізацію руху фінансових ресурсів, що дозволяє уникнути спотворення (наприклад, деривативами) регулювання відтворювального процесу в реальному секторі економіки [12]. Зарубіжний досвід показує ефективне використання рейтингів у практиці муніципального управління через отримання додаткових переваг від використання рейтингів для участі у різних конкурсах, тендерах тощо. Для муніципалітетів США діє правило: «краще низький рейтинг, ніж його відсутність».

Питання формування ієрархії рейтингів розглядається, зокрема, у [8]. І відповідь на нього знаходиться у пріоритетах суспільства, а не у баченні дослідника, який вирішує

С. В. Похилько. Використання інвестиційно-фінансових рейтингів у відтворувальній синхронізації факторів забезпечення сталого розвитку

окреме локальне завдання. Не претендуючи на визначення місця запропонованого нами рейтингу у згаданій ієрархії, зазначимо, що наявність такої інформаційної бази, яка відображає динамічні оцінки інвестиційного процесу в регіоні [13] та фактори, що його формують, буде корисною для широкого переліку потенційних учасників інвестиційного процесу регіону, особливо для вироблення цілісної стратегії еколого-економічного регулювання, враховуючи, що оцінка екологічної складової може бути репрезентована в оцінці як широкого кола суб'єктів, так і окремих інструментів [13].

Таблиця 1

Призначення інвестиційних рейтингів регіонального природокористування [авторська розробка]

	Рейтинг регіонів	Рейтинг фінансово-кредитних установ	Рейтинг природокористувачів	Рейтинг окремих фінансових інструментів
Органи державного управління	+	+	+	+
Органи регіонального управління	+	+	+	+
Органи місцевого самоврядування		+	+	+
Міжнародні фінансові організації	+	+		
Приватні вітчизняні інвестори	+	+	+	+
Приватні зовнішні інвестори	+	+	+	+
Громадськість	+	+	+	

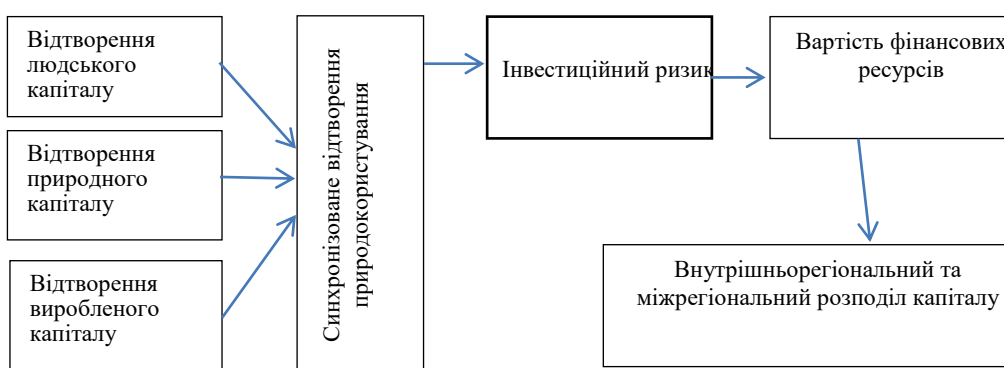

Рис. 1. Зв'язок між синхронністю відтворення природокористування та інвестиційним ризиком [авторська розробка]

Так, до аналізу фінансових інструментів (аналізу ризик-дохідності) необхідно вносити оцінку екологічних ризиків, точніше розглядати такі ризики як складові загального ризику інвестування у ці інструменти. У сучасній практиці управління активами питання такої оцінки стоїть досить актуально. Як зазначається, зокрема, у праці [14], фінансові ринки та інвестори почали усвідомлювати необхідність урахування змін, пов'язаних зі зміною клімату, та нові можливості, які при цьому виникають, зокрема, можливості інвестування у нові, так звані вуглецеві фонди, фонди екологічних технологій тощо. Тому можна стверджувати, що потреба в таких оцінках існує у сучасному фінансово-економічному середовищі, й інвестиційно-екологічні рейтинги можуть задовольняти такі потреби для різних груп користувачів (див. табл. 1).

Розглядаючи синхронізованість як визначальну характеристику інвестиційного простору, що означає відповідність та узгодженість динаміки окремих процесів у регіоні, ми вважаємо, що однією зі складових ризику є ризик асинхронності, оскільки підтримання певних тенденцій формує стратегічний розподіл ресурсів, що може не узгоджуватися зі змінами у політиці забезпечення сталого розвитку, імовірно має тенденцію до формування більш жорстких правил та вимог.

Зв'язок між інвестиційним ризиком та екологічною орієнтованістю відтворювального процесу наведено на рис. 1.

Більшість рейтингів містить екологічний фактор. Проте вони не орієнтуються на визначення того, наскільки завдання і пріоритети сталого розвитку є системними у даному середовищі, наскільки політика досягнення сталого розвитку узгоджується зі структурою економіки конкретного регіону, наскільки інвестиційні стратегії, що реалізуються на різних рівнях різними суб'єктами, є узгодженими із завданнями сталого розвитку, якою є пропорційність інвестиційних потоків (публічні – приватні, природоохоронні – традиційні тощо.) Такі функції, на нашу думку, можуть виконуватися еколого-інвестиційними рейтингами (рис. 2).

Необхідність створення еколого-інвестиційних рейтингів ми вбачаємо саме у виконанні ними стимулювальної функції через поширення інформації щодо орієнтованості діяльності на «зелене» зростання та відповідно трансформацію рейтингових оцінок у вартісні показники, показники дохідності, характеристику інвестиційної привабливості окремих суб'єктів. При цьому також забезпечуються підтримання рівня ділової довіри, покращання іміджу суб'єкта, що також втілюються у фінансових показниках його діяльності.

Розподільна функція. Деякі автори зазначають, що аналітичні центри здатні не лише адекватно оцінювати економічних суб'єктів, а й формувати певний клімат у тих країнах чи регіонах, де є відповідні економічні інтереси. Тому рейтингові агентства можна розглядати не лише як інструмент оцінювання економічного стану, а також як інструмент впливу, за допомогою якого може бути реалізована та чи інша економічна політика. Очевидно, що результати оцінки втілюються у конкретних рішеннях щодо інвестування, формуючи таким чином пропорції розподілу потоків фінансових ресурсів. Орієнтація на рейтингові оцінки (регіонів, природокористувачів, банківських установ тощо) впливає на рівень інвестиційної привабливості окремої території. Існує думка, що саме рейтинги певною мірою створюють інвестиційний потенціал [8].

Отже, під регіональним еколого-інвестиційним рейтингом ми пропонуємо розуміти оцінку інвестиційного процесу у регіоні, що враховує характеристики синхронізованості відтворення та фактори, які її визначають, та у комплексі дає

можливість оцінювання його переваг у конкурентному середовищі порівняно з іншими регіонами з позиції їх орієнтованості на досягнення сталого розвитку.

Рис. 2. Роль та місце еколого-інвестиційних рейтингів у забезпеченні сталого розвитку [авторська розробка]

Формування таких рейтингів є, на нашу думку, способом реалізації принципу альтернативності в регіональній еколого-орієнтованій інвестиційній політиці, оскільки наявність рейтингових оцінок дозволяє реалізувати право інвестора на вибір напрямку інвестування, визначити найбільш ефективні сфери реалізації природоохоронних

інвестицій, активізувати пошук альтернативних варіантів природокористування для регіонів, що мають низький рейтинг.

Викладемо основні положення, які пропонується покласти в основу формування регіонального інвестиційного рейтингу синхронізації.

Формування рейтингових показників доцільно здійснювати, базуючись на проведенні структурно-декомпозиційного аналізу, в основу формування регіонального еколого-інвестиційного рейтингу, що враховує синхронізованість відтворювальних процесів, ми пропонуємо покласти розгорнуту оцінку факторів синхронізованості, розуміючи фактор як узагальнювальну характеристику ряду процесів та явищ, які можуть бути оцінені набором відповідних індикаторів [13].

За фактором «інноваційно-технологічна спрямованість сталого розвитку» може бути запропоновано перелік індикаторів, які характеризують окремі аспекти інноваційного і технологічного розвитку регіону, а саме:

- кількість впроваджених екологобезпечних технологічних процесів, їх динаміка, а також оцінювання цього показника у співвідношенні з обсягами інвестицій;
- обсяг інвестицій в нову техніку і технології у регіоні;
- витрати на НДДКР, їх питома вага в обсягах реалізованої продукції;
- питомі витрати на придбання ліцензій, патентів, ноу-хау;
- витрати на придбання інноваційних розробок, зокрема інноваційних фірм тощо.

За фактором «динаміка економічних втрат від екологічних порушень» можливо представити досить широкий перелік індикаторів, які у загальному вигляді характеризують результати господарсько-економічної діяльності з точки зору її впливу на стан та якість довкілля, здоров'я населення, використання та відтворення природних ресурсів із позиції їх економічної оцінки, в тому числі складає структура виробництва товарів та послуг (частка екологічних товарів та послуг у виробництві регіону, частка енерговитрат у загальній структурі витрат регіону тощо).

За фактором «фінансове забезпечення сталого розвитку регіону» може бути запропоновано широкий перелік індикаторів, які можна згрупувати у три блоки:

- 1) показники бюджетного фінансування екологічних програм та заходів, структура доходів та видатків місцевих бюджетів, співвідношення між надходженнями від екологічних платежів та видатками на реалізацію екологічних програм розвитку території;
- 2) показники активності фінансового сектору у фінансуванні природоохоронних інвестицій;
- 3) показники сталого фінансування за рахунок власних коштів підприємств.

Запропонований перелік факторів за потреби може бути розширений.

Висновки і перспективи подальших наукових розробок. Розглядаючи рейтинги як добровільний метод регулювання природокористування, ми вважаємо перспективним і доцільним розроблення теоретико-методичних підходів саме до формування еколого-інвестиційних рейтингів.

Під регіональним еколого інвестиційним рейтингом пропонується розуміти оцінку інвестиційного процесу у регіоні, що враховує характеристики синхронізованості відтворення та фактори, що її визначають, та у комплексі дає можливість оцінювання його переваг у конкурентному середовищі порівняно з іншими регіонами з позиції їх орієнтованості на досягнення сталого розвитку.

Формування таких рейтингів є, на нашу думку, способом реалізації принципу альтернативності в регіональній еколого орієнтованій інвестиційній політиці, оскільки

наявність рейтингових оцінок дозволяє реалізувати право інвестора на вибір напрямку інвестування, визначити найбільш ефективні сфери реалізації природоохоронних інвестицій, активізувати пошук альтернативних варіантів природокористування для регіонів, які мають низький рейтинг. Рейтингові показники доцільно створювати, базуючись на проведенні структурно-декомпозиційного аналізу. В основу формування регіонального еколого-інвестиційного рейтингу, що враховує синхронізованість відтворювальних процесів, пропонується покласти розгорнуту оцінку факторів синхронізованості, розуміючи фактор як узагальнювальну характеристику ряду процесів та явищ, які можуть бути оцінені набором відповідних індикаторів.

Література

1. *Інноваційна Україна 2020: національна доповідь* [Електронний ресурс] ; за заг. ред. В. М. Гесця та ін. ; НАН України. – К., 2015. – 336 с. – Режим доступу : <http://ief.org.ua/docs/nr/4.pdf>.
2. *Аверин, А. Ю.* Рейтинговая оценка субъектов РФ как инструмент повышения инвестиционной привлекательности эмитируемых ценных бумаг / А. Ю. Аверин // Интеллект. Инновации. Инвестиции. – 2010. – № 3. – С. 130–134.
3. *Бабенкова, С. Ю.* Рейтинговые системы оценки предприятий и кредитных организаций / С. Ю. Бабенкова // Путеводитель предпринимателя. Научно-практическое издание : сб. науч. трудов. Вып. III ; под научной редакцией Л. А. Булочниковой. – М. : Российская Академия предпринимательства; Агентство печати «Наука и образование», 2009. – С. 18–40.
4. *Быстров, О. Ф.* Инвестиционный рейтинг как инструмент управления экономикой / О. Ф. Быстров // Научный вестник МГИИТ. – 2010. – № 4. – С. 43–54.
5. *Калинчиков, М. Ю.* Рейтинговый метод оценки инвестиционной привлекательности зарубежных фирм [Електронний ресурс] / М. Ю. Калинчиков // Российский внешнеэкономический вестник. – 2007. – № 6. – С. 72–74. – Режим доступу : [http://www.vavt.ru/journal/id/4D6F5A/\\$File/72-74.pdf](http://www.vavt.ru/journal/id/4D6F5A/$File/72-74.pdf).
6. *Тьюлз, Р.* Фондовый рынок / Р. Тьюлз, Э. Брэдли, Т. Тьюлз ; 6-е изд. ; пер. с англ. – М. : ИНФРА-М, 2000. – VIII – 648 с.
7. *Moody's Credit Rating and Research. Credit research and Risk Measurement* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.moodyanalytics.com/Publications/Risk-Perspectives/2016/Convergence-Risk-Finance-Accounting-CECL>
8. *Карминский, А. М.* Энциклопедия рейтингов: экономика, общество, спорт / А. М. Карминский, А. А. Полозов, С. П. Ермаков. – М. : Экономическая газета, 2011. – 349 с.
9. *Карминский, А. М.* Модели рейтингов финансовой устойчивости.[Електронний ресурс] / А. М. Карминский, А. В. Мяконьких, А. А. Пересецкий // Управление финансовыми рисками. – 2008. – № 1. – С. 2–18. – Режим доступу : <http://www.beintrend.ru/2011-12-08-07-26-52>
10. *2016 Index of Economic Freedom* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.heritage.org/index/country/ukraine>
11. *Будкін, В. С.* «Економічна свобода» або «залежна економіка» – дилема регіону пострадянських держав / В. С. Будкін // Економіка України. – 2016. – № 9. – С. 3–18.
12. *Корнеев, М. В.* Прояви дисбалансів руху фінансових ресурсів в економіці / М. В. Корнеев // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки», 2015. – № 11. – Ч. 3. – С. 113–116.
13. *Фінансові механізми управління природокористуванням : монографія ; за заг. ред. проф. В. М. Бороноса та доц. І. Д. Скляр.* – Суми : Сумський державний університет, 2012. – 350 с.
14. *Длуголески, Э.* Изменение климата и финансовый сектор: перспективы деятельности [Електронний ресурс] / Эндрю Длуголески, Саша Лафельд. – Издание Allianz Group и WWF (на русском языке подготовлено WWF России. – 2005. – Режим доступу : http://www.wwf.ru/data/publ/climate/cc_andfinansial.pdf

Отримано 03.11.2016 р.

Использование инвестиционно-финансовых рейтингов в воспроизводственной синхронизации факторов обеспечения устойчивого развития

СВЕТЛАНА ВАСИЛЬЕВНА ПОХИЛЬКО*

** кандидат экономических наук, доцент кафедры финансов и кредита
Сумского государственного университета,
ул. Р.-Корсакова, 2, г. Сумы, 40007, Украина,
тел.: 00-380-542-335383, e-mail: s.pokhylko@finance.sumdu.edu.ua*

Эффективное инвестиционное решение определяется степенью информированности субъекта, информационно-индикативная составляющая инвестиционного процесса является наиболее весомым аргументом обобщения и представления информации об инвестировании в аспекте соответствия принципам устойчивого развития. Поэтому формирование индикативной «оболочки», характеризующей динамику инвестиционных процессов страны, региона или отдельного хозяйствующего субъекта является необходимым условием реализации политики эффективного воспроизводства. Формирование рейтинговых показателей целесообразно осуществлять, основываясь на проведении структурно-декомпозиционного анализа. В основу регионального эколого-инвестиционного рейтинга, учитывающего синхронность воспроизводственных процессов, предлагается положить развернутую оценку факторов синхронизированности. Система рейтинговой оценки является универсальной и наиболее адаптированной к условиям рыночной конкурентной среды и рассматривается как инструмент уменьшения неопределенности. Инвестиционная политика регионального воспроизводства, сформированная на основе рейтинговых оценок, позволит активизировать саморегулирующие факторы регионального развития и одновременно реализовать воспроизводственно-синхронизирующую функцию политики регулирования.

Ключевые слова: эколого-инвестиционный рейтинг, синхронизация воспроизводства, система рейтингового оценивания, индикативная составляющая.

*Mechanism of Economic Regulation, 2016, No 4, 98-108
ISSN 1726-8699 (print)*

The Usage of Investment-financial Ratings in the Reproductive Synchronization of Factors Which Provide Sustainable Development

SVITLANA V. POKHYLKO*

** C.Sc. (Economics), Associate Professor of Department of Finance and Credit,
Sumy State University,
R.-Korsakova Street, 2, Sumy, 40007, Ukraine,
phone: 00-380-542-335383, e-mail: s.pokhylko@finance.sumdu.edu.ua*

Manuscript received 03 November 2016

An effective investment solution is defined by the level of individual's awareness; informatively indicative constituent of investment process represents the most significant argument in the context of generalization and information presentation on investment in the light of it corresponding with the principles of persistent development. Therefore, the formation of the indicative "membrane" which distinguishes dynamics of investment processes of the country, region and specific business entity, is an essential provision for the fulfillment of efficient production policy. Furthermore, it makes economic sense to form ranking index based on decomposing structural analysis. It is proposed to take extensive

assessment of synchronization factors as basis for regional ecology-investment ranking which takes synchronicity of production processes into account. A system of rating estimation is a universal system which is adapted the most to market competition environment and is considered to be an uncertainty reduction tool. The investment policy of regional production based on ranking estimation will enable the activation of self-regulatory factors of regional development and will afford to realize the production-synchronizing function of adjustment policy.

Keywords: ecological and investment rating, synchronization of reproduction, rating evaluation system, indicative constituent.

JEL code: G24, Q56

Tables: 1; Figures: 2; References: 14

Language of the article: Ukrainian

References

1. Innovative Ukraine 2020: National Report (2015), ed. Heiets V.M. and other. Kyiv, *Natsionalna Akademiia Nauk Ukrainy*, 318, <http://ief.org.ua/docs/nr/4.pdf> (In Ukrainian).
2. Averin, A. Yu. (2010), "Rating assessment of business entities of the Russian Federation as a tool of investment appeal promotion of capital issues", *Intellect. Innovation. Investment*, 3, 130–134. (In Russian).
3. Babenkova, S. Yu. (2009), "Ranking systems of assessment of business enterprises and banking institutions", *Enterpriser's guide. Scientific practical issue: A collection of scientific works*, 3. Russian Academy of Enterprise, Science and Education, 18–40. (In Russian).
4. Bystrov, O. F. (2010), "Investment ranking as a tool of economy management", *Scientific reporter*. Senkevitch Moscow State University of Industry of Tourism, 43–54. (In Russian).
5. Kalinchikov, M. Yu. (2007), "Ranking assessment method of investment appeal of foreign businesses", *Russian external-economic reporter*, 6. 72–74, [http://www.vavt.ru/journal/id/4D6F5A/\\$File/72-74.pdf](http://www.vavt.ru/journal/id/4D6F5A/$File/72-74.pdf) (In Russian).
6. Tules, R., Bradley, E., and Tules, T. (2000), *Stock market*, 6. Universitetskiy uchebnik, 648. (In Russian).
7. *Moody's Credit Rating and Research*. Credit research and Risk Measurement, <http://www.moodysanalytics.com/Publications/Risk-Perspectives/2016/Convergence-Risk-Finance-Accounting-CECL> (In English).
8. Karminskiy, A. M., Polozov, A. A., Ermakov, S. P. (2011), "Encyclopedia of ratings: economy, society, sport", *Economic journal*, 349. (In Russian).
9. Karminskiy, A. M. and other (2008), "Ranking models of financial stability", *Management of financial risks*, 1: 2–18, <http://www.beintrend.ru/2011-12-08-07-26-52> (In Russian).
10. 2016 Index of Economic Freedom (2016), <http://www.heritage.org/index/country/ukraine> (In English).
11. Budkin, V. S. (2016), "Economic freedom" or "dependent economy" – the dilemma of post-Soviet states of the region", *Ekonomika Ukrainy*, 9, 3–18. (In Ukrainian).
12. Kornieiev, M. V. (2015), "Manifestations movements imbalances of financial resources in the economy", *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriia «Ekonomichni nauky»*, Kherson, 11(3), 113–116. (In Ukrainian).
13. *Financial mechanism of nature management*, (2012), monograph, ed. prof. Boronos, V. M., associate prof. Skliar, I. D., Sumy State University, Sumy, 350. (In Ukrainian).
14. Dlugholesky, E., Sasha, Lafeld (2005), *Climate change and the financial sector: the future performance*, Publication of Allianz Group and WWF (in Russian prepared WWF Russia), http://www.wwf.ru/data/publ/climate/cc_andfinansial.pdf (In Russian).